KRISTI – HIMMELS – FÄRD 2018

Vår färd gick till Stockholm där vi paddlade i tre dagar

Vi som deltog var: Anders, Lennart, Nanna, Ulla, Mats och Folke

Även denna gång fick vi förmånen att färdas i Nannas Folkabuss, Anders höll i rodret och Siri hjälpte till med navigationen. Vi tog in på Långholmen där vi blev anvisade celler sängar, dessutom ingick stor frukostbuffé. Några av dem som bott på Långholmen före 1975 hade helpension. Det var bl.a. Lasse Strömstedt, Stig Wennerström, August Palm, Jan Guillou och Hjalmar Branting. Vid en flyguppvisning 1993 störtade ett Jas plan på Långholmen vilket därefter inte har upprepats.

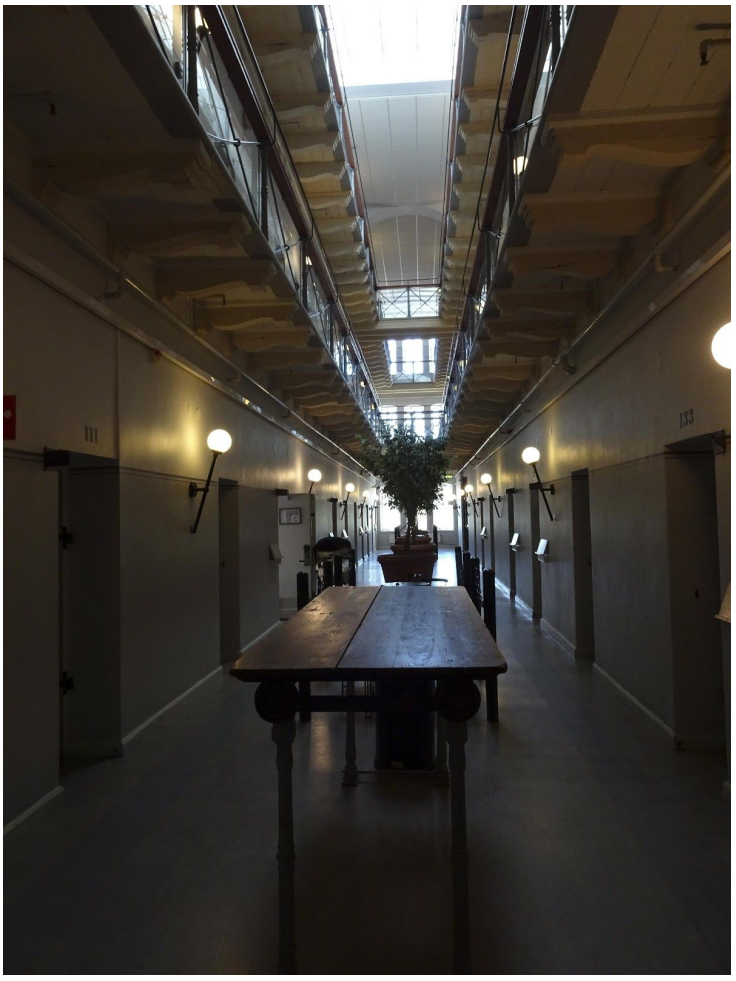

Fredagens paddling gick till Birka på Björkö. Vi lade i vid färjelägret på norra Munsö. Birka omnämns som ”Sveriges första stad”. Den anlades på 700 talet och var då omgivet av havsvatten, och den övergavs på 900 talet, troligtvis p.g.a. landhöjning.
Vikingarna som bodde i Birka var affärsmän, sjörövare och upptäcktsresande som deltog i båtburna plundringar och krigståg. (deras hjälmar hade inte horn)

Birka var väl värt besöket. Kvällen avslutades med picknick i solnedgången på Långholmen.

Lördagen paddlade vi runt i Stockholm. Det var mycket nöjsamt att se huvudstaden från ett annorlunda perspektiv. Mängder av folk var ute och flanerade och vi ”strospaddlade” Vädret var fint, det gick bra att paddla trots vågskvalp från andra båtar men när vi blev inträngda mot kajen av en skärgårdsbåt blev vi ordentligt skärrade. Vi besökte gamla Swima som bytt ägare och heter nu Point-65. Sedan paddlade vi vidare till Vinterviken och besökte Alfred Nobels krutfabrik som numera är café. Denna kväll avslutade vi med en riktigt god tapasbuffé på Restaurang Potego da Silvana som ligger på Kungsholms strand 173. Det bör noteras att kajakparkering saknas p.g.a. hög kaj.

Söndagen lade vi i vid Sjöhistoriska museet på Gärdet och paddlade runt Djurgården ut till Fjäderholmarna. Tidigare kunde man åka dit och köpa brännvin eftersom det då låg utanför stadsgränsen, man var tvungen att betala 1 öre i skatt för varje kanna (2,6 liter) man hade köpt. Före 1849 var lukten oangenäm på ön eftersom Stockholms latriner tömdes där. Nu är det ett trivsamt utflyktsmål men som paddlare får man vara vaksam p.g.a. alla farleder som finns runt ön.

På vägen hem sänkte sig tystnaden i bilen, vi var trötta, solbrända, vädrade, nöjda och glada för att vi valde att paddla här i maj istället för i slutet på oktober.

Text och foto: Folke Lindqvist